

## ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

### Μετάφραση

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Λοιπόν φυλαχτείτε από τον κίνδυνο, προστατεύστε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Να αποβάλετε την αυτοπεποίθηση, που σε σας είναι υπερβολική. Κανείς να μην πιστέψετε πως θα φροντίσει για την πατρίδα, αν εσείς οι ίδιοι δε φροντίσετε για την πατρίδα. Θυμηθείτε ότι η πολιτεία κάποτε βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο!

Κατά το Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος ο ύπατος που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά είχε την αρχηγία στο στρατό των Ρωμαίων. Όταν αυτός κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη τι από τα δύο προτιμά να είναι ύστερα από μερικά χρόνια ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ, πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλε σ' αυτήν ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω ότι δε θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές σε κάνουν φαλακρή;»

### B1.

<b>prope</b>	: proxime
<b>opibus</b>	: opes
<b>nimia</b>	: magis nimia
<b>neminem</b>	: nullius
<b>ipsi</b>	: ipsi
<b>extremo</b>	: extero
<b>discrimine</b>	: discrimina
<b>nobili genere</b>	: nobilia genera
<b>exercitui</b>	: exercitibus
<b>omnes</b>	: omni
<b>illa</b>	: illud
<b>pater</b>	: patrum
<b>istae</b>	: istarum
<b>te</b>	: sibi

**B2.**

<b>habemus</b>	: habento
<b>cavete</b>	: cautum, cautu
<b>tutamini</b>	: tutantem/tutaturum/tutatum
<b>nolite</b>	: nolles
<b>deponite</b>	: deposuerit
<b>natus</b>	: nasci
<b>abiret</b>	: abibunt
<b>edixit</b>	: edic
<b>abstinerent</b>	: abstineant
<b>mallet</b>	: mavultis
<b>obiecit</b>	: obicereris / obicerere
<b>faciant</b>	: fiant

**Γ1α.**

<b>opibus</b>	: Αφαιρετική οργανική του μέσου στο <i>confidere</i>
<b>vobis</b>	: Δοτική προσωπική κτητική από το <i>est</i>
<b>neminem</b>	: Υποκείμενο στο <i>consulturum esse</i> (ετεροπροσωπία)
<b>patriae</b>	: Δοτική προσωπική χαριστική από το <i>consulturum esse</i>
<b>fuisse</b>	: Αντικείμενο στο <i>mementote</i> – ειδικό απαρέμφατο
<b>bello</b>	: Απρόθετη αφαιρετική που δηλώνει χρόνο – προσδιορίζει το <i>praefuit</i>
<b>genere</b>	: Αφαιρετική της καταγωγής στο <i>natus</i>
<b>aliquot</b>	: Επιθετικός προσδιορισμός στο <i>annos</i>
<b>cana</b>	: Κατηγορούμενο στο <i>ego</i> μέσω του συνδετικού <i>esse</i>
<b>illi</b>	: Έμμεσο αντικείμενο στο <i>obiecit</i>
<b>te</b>	: Αντικείμενο στο <i>faciant</i>

**Γ1β.**

⇒ *Itaque nolite cavere periculum*

⇒ *Itaque ne caveritis periculum*

**Γ2α.****quin calva esse nolis :**

Δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του quin ως αντικείμενο στο ρήμα non dubito. Εισάγεται με το quin (γιατί εξαρτάται από το “non dubito” που περιέχει άρνηση και σημαίνει «δεν αμφιβάλω»). Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική γιατί το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης. Χρόνου ενεστώτα γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (non dubito) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Εμφανίζεται συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση. Η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Ισχύει η ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων

**Γ2β.**

⇒ T. Manlius consul, qui nobili genere natus erat (γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο)

⇒ Is aliquando castris abiens

**Γ2γ.****Tum interrogavit filiam :**

⇒ “Utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?”

⇒ “Mavisne post aliquot annos cana esse an calva?”

⇒ “Mavis post aliquot annos cana esse an calva?”